

СТРУКТУРНО-ЛОГІЧНА МОДЕЛЬ УДОСКОНАЛЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Шаманська І. – ст. 4-го курсу, гр. ЕППвн-41

Науковий керівник – к.е.н., старший викладач Дончак Л.Г.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

За сучасних складних умов розвитку та функціонування господарюючих суб'єктів виникає потреба в удосконаленні системи управління економікою підприємства, здатної адаптуватись до нестабільного зовнішнього середовища. Одним із напрямів вирішення цього завдання є формування ефективного стратегічного управління та розробка обґрунтованих стратегій розвитку промислових підприємств.

Питання стратегічного управління діяльності та розвитку підприємств досліджено в наукових працях багатьох закордонних та вітчизняних науковців: Ч. Гіла, Р. Акоффа, П. Друкера, М. Портера, Г. Мінцберга, Б. Альстренда, Д. Лемпела, Г. Ялового, М. Туленкова, С. Лихопад, Н. Майданської, Б. Мізюка та ін.

Поняттю стратегічного управління присвячено багато публікацій вітчизняних та зарубіжних авторів. Так, С. Лихопад та Н. Майданська розглядають стратегічне управління як діяльність підприємства в умовах невизначеності та поділяють його в залежності від виду ресурсів підприємства: стратегічне

управління персоналом, стратегічне управління прибутком підприємства тощо [1, с. 265].

Стратегічне управління передбачає довгострокове керування організацією, визначення специфічних цілей діяльності, розроблення стратегій для досягнення цих цілей, враховуючи всі зовнішні та внутрішні умови [2, с. 403].

Важливим аспектом дослідження стратегічного управління є розробка та обґрунтування рекомендацій, спрямованих на вдосконалення системи його функціонування на підприємстві (рис. 1).

Запропонована структурно-логічна модель удосконалення стратегічного управління господарюючого суб'єкта, яка складається із сукупності логічно-послідовних етапів робіт передбачає: 1. Оцінку ефективності стратегічних альтернатив, реалізованих у минулі стратегічні періоди. 2. Визначення поточного профілю організації. 3. Оцінку наявного формату стратегічного управління з погляду ступеня його формалізації, специфіки, ефективності та інструментальної бази.

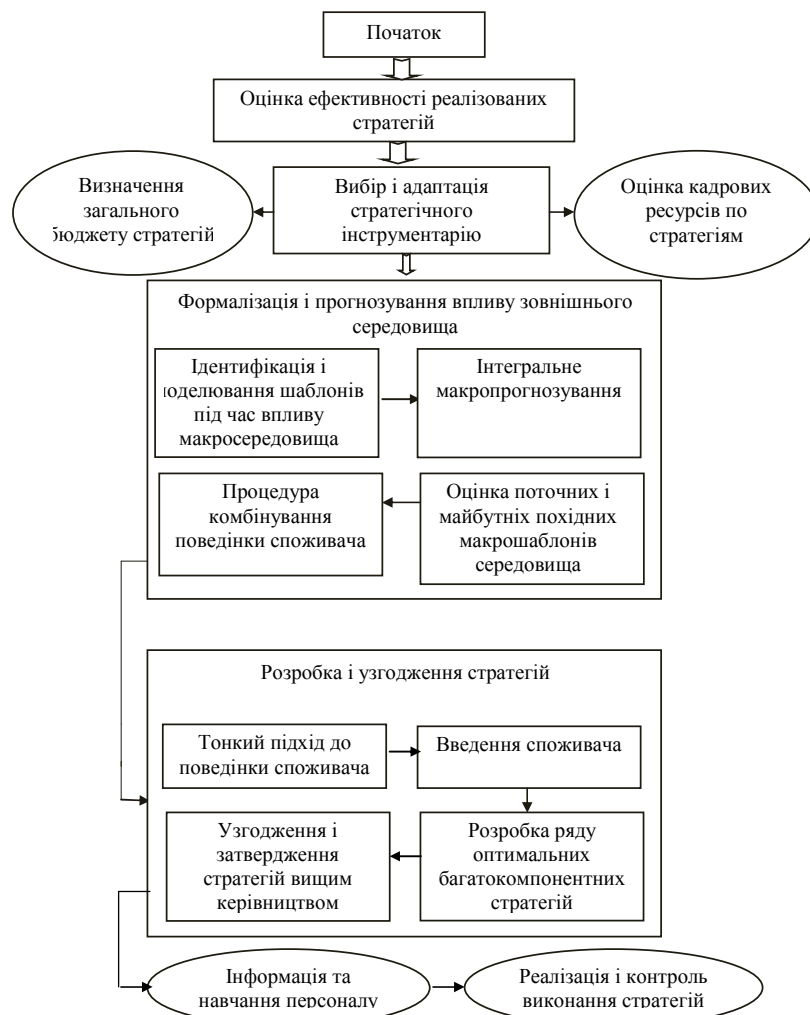

Рис. 1. Структурно-логічна модель удосконалення процесу стратегічного управління

Оцінку ефективності реалізованих стратегій можна здійснювати за допомогою низки показників, наприклад кількості невдалих спроб реалізації стратегії (у відсотках). Тоді як, показником ефективності поточного стратегічного формату може бути приріст стратегічної позиції підприємства.

Наступний етап бізнес-процесу передбачає процес підбору та адаптації стратегічного інструментарію підприємства. Приміром, визначають параметри впровадження запропонованої моделі.

Під час створення структурно-логічної моделі удосконалення стратегічного управління, виходили з припущення, що у загальній динаміці середовища існують корельовані і незалежні цикли та нециклічні тренди.

Таким чином, запропонована структурно-логічна модель удосконалення стратегічного управління підприємства передбачає реалізацію сукупності логічно-послідовних етапів робіт, спрямованих на забезпечення більш ефективного стратегічного розвитку підприємства.

Література

1. Лихопад С. М. Місце стратегічного управління в діяльності підприємств / Лихопад С. М., Майданська Н. М. // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету : зб. наук.-техн. пр. – Вип. 15.5 – Львів : НЛТУ України, 2005. – С. 265-267
2. Мізюк Б. М. Основи стратегічного управління / Б. М. Мізюк. – Львів : Магнолія, 2006-2009. – 544 с.

УДК 339.944.2

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНИХ КЛАСТЕРІВ: ДОСВІД ШВЕЦІЇ

Письменюк А. – ст. 2-го курсу, гр. ЕППвн-21

Науковий керівник – к.е.н, доцент Бойківська Г. М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

На сьогоднішній день основою якісних змін в суспільстві є впровадження інновацій, які грають роль рушійної сили економічного, технологічного та соціального розвитку держави. Будь-яка країна рано чи пізно в своєму розвитку стає на шлях інноваційного розвитку і формування власної національної інноваційної системи, але кожна підходить до цього питання по-своєму.

Є держави, які вчинили значний ривок в інноваційному розвитку. Але є безліч прикладів країн, які обрали шлях планомірного, поступового інноваційного зростання, проходячи нові витки з десятиліття в десятиліття. Як правило, цьому сприяли формування цілісного інноваційного механізму та реалізація ефективної державної політики, що має на увазі вдосконалення законодавчої бази в сфері інновацій, цільове фінансування інноваційних проектів за пріоритетними напрямками національної економіки, а також створення центрів по розробці і комерціалізації інновацій.

Швеція, обрана в якості об'єкта дослідження, для досягнення високого рівня інноваційної активності пройшла довгий і послідовний шлях, результатом якого стали високі позиції в рейтингах не тільки серед інших країн Європи, а й серед провідних країн світу. Швеція у 2015 році зайняла 3 місце у рейтингу «Глобального індексу інновацій-2015» [1].

Успіх інноваційної діяльності в країні багато в чому залежить від державного регулювання інноваційних процесів. Роль держави Швеції полягає в створенні та ефективному функціонуванні інноваційної інфраструктури національної системи. Інноваційну інфраструктуру Швеції формують структури фінансової підтримки фундаментальних досліджень в університетах і дослідницьких інститутах, а також органи, що координують і утворюють міст співпраці між бізнесом і навчальними закладами.

Шведське агентство з інноваційних систем (VINNOVA). Головне завдання агентства полягає в

підвищенні конкурентоспроможності шведських дослідників і компаній на світовому ринку, а також у підтримці стійкого зростання шведської економіки за допомогою фінансування прикладних досліджень і розвитку ефективної інноваційної системи. За допомогою так званого принципу «потрійної спіралі» програми, координовані VINNOVA, спрощують процес фінансування досліджень. Головна мета програм за принципом «потрійної спіралі» - забезпечити довгострокову і успішну взаємодію бізнесу, держави і системи освіти в області інновацій і наукових розробок [2].

У Швеції існує механізм «вчительська поправка» який стимулює співробітників університетів створювати інновації, так як право власності на їх винаходи одержує не університет, як це було раніше, а сам працівник. Таким чином, права власності належать винахіднику, який на свій розсуд розпоряджається ними, вирішуючи продати їх чи ні.

У Швеції має місце співпраця між компаніями і школами. Компанія FinnUpp кожні три роки проводить найбільші в Швеції змагання для школярів-винахідників молодших класів з метою мотивації підлітків до винаходів.

А некомерційна організація Ung Företagsamhet (молоде підприємництво) надає можливість старшокласникам у віці від 16 до 20 років вести свій власний бізнес на протязі навчального року.

Швеція славиться своєю інноваційною політикою та обіймає міцні позиції в цій сфері на міжнародному рівні. Кластерна ініціатива полягає у співпраці між державним і приватним секторами для заохочення формування кластерів. Нами розглянуто наступні з них: Регіональна кластерна програма (Nutek). Програма: Vinnväxt («Віннвекст»). Програма: Visanu («Вісану»). Мета цих програм, зміцнювати імідж Швеції та її регіонів для залучення інвестицій у кластери.

Зважаючи на такий великої уваги до інноваційної діяльності в країні Швеція дійсно є прикладом для